

ÖFKELİ TANRI'NIN ELİNDEKİ GÜNAHKARLAR

“...ZAMANI GELİNCE AYAKLARI KAYACAK...” (YAS. TEK. 32:35)

JONATHAN EDWARDS

Bu ayette, Tanrı'nın öcünün zayıf ve imansız İsrail halkı üzerinde yarattığı korkudan bahsediliyor. İsrail halkı, Tanrı'nın görünür halkıydı ve O'nun lütfü altında yaşıyorlardı. Ancak İsraililer, Tanrı'nın tüm harika işlerinin kendilerine yönelik olmasına rağmen, (28. ayette olduğu gibi) anlayışsız ve akılsız kaldılar. Bundan sonraki iki ayete bakılırsa, Göksel bereketlerin altında olmasına rağmen, acı ve zehirli meyveler verdiler. “Zamanı gelince ayakları kayacak...” sözünü seçmemin sebebi, bu sözün, günahkar İsraililerin karşılaştıkları ceza ve yıkımla ilgili olarak aşağıda sıraladığım olayları da içerdiğini düşünmemdir.

1. İsraililer her zaman *yıkım* ile karşılaşıyorlardı, çünkü kaygan yerlerde yürüyen birisi düşmeye mahkumdur. İsraililerin üzerine yıkım geldiği, ayaklarının kayacağı söylenerek belirtiliyor. Aynı şey Mezmurlar 73:18-19'da da açıklanıyor. “Gerçekten onları kaygan yere koyuyor, yıkıma sürüklüyorsun.”
2. Bu da, İsraililerin her zaman ani ve beklemedikleri yıkımlarla karşılaştıklarını gösteriyor. Kaygan yerlerde dolaşan kişi, her zaman düşmeye maruz kaldığı gibi, bir daha düşüp düşmeyeceğini de bilemez. Ve düşerken uyarılmaz. Bu da Mezmurlar 73:18-19'da belirtiliyor. “Gerçekten onları kaygan yere koyuyor, yıkıma sürüklüyorsun. Nasıl da bir anda yok oluyor, siliniveriyorlar dehşet içinde!”
3. Belirtilen başka bir şey ise, İsraililerin bir başkası tarafından itilerek değil *kendi kendilerine* düşmeye maruz kaldıklarıdır. Kaygan yerlerde dolaşan birisinin düşmesi için dışarıdan bir kuvvete gereksimi yoktur. Kendi ağırlığı ona yeter.
4. Böyle kişilerin hala düşmemiş olmasının sebebi, Tanrı'nın belirlediği saatin gelmemiş olmasıdır. Söylenildiği gibi, uygun zaman veya belirlenmiş zaman geldiğinde, *ayakları kayacak* ve kendi ağırlıklarıyla düşmeye bırakılacaklar. Tanrı, artık bu kaygan yerlerde onların elinden tutup ayağa kaldırmayacak ancak gitmelerine izin verecek ve ardından da anında yıkıma düşecekler. Tıpkı, kaygan bir tepede duran bir kişinin, çukurun kenarına geldiğinde, tek başına ayakta duramadığı ve bırakıldığında düşüp kaybolduğu gibi olacaktır.

Üzerinde ısrarla durduğum cümlelerde şunu gözlemledim: “Tanrı'nın salt isteği dışında hiç bir şey günahkar insanları, bir anlığına bile cehennemden çıkaramaz.” Burada, Tanrı'nın salt isteği demekle, hiçbir zorluğun alıkoyamadığı, hiçbir zorba davranışın engel olamadığı,

Tanrı'nın egemen olan isteğini, keyfi arzusunu, günahkar adamı korumaya yeterli olan ve Tanrı'dan başka kimsede bulunmayan salt isteği kastediyorum.

Aşağıdaki düşünceler aracılığıyla bu gözlemin doğruluğu görülebilir:

1. Tanrı'da bulunan *güç*, her zaman günahkar adamı cehenneme atmak istemez. Tanrı ayağa kalktığında, insanın elleri ne kadar güçlü olabilir. En güçlü kişinin bile Tanrı'nın karşısında ne dayanabilecek gücü vardır, ne de O'nun elinden kurtulabilir. Tanrı, günahkar adamı, sadece cehenneme yollayabilecek güçte değil, aynı zamanda bunu kolaylıkla yapabilecek birisidir. Kendi saltanatlarının devamını sağlayabilmek ve bu devamlılığı koruyabilmek amacı ile kendi izleyicilerinin sayısını çoğaltmak sureti ile kendisine karşı yapılan ayaklanmaları bastırmakta başarısız olan birçok dünyasal hükümdarlar bilinmektedir. Ama Tanrı için bu böyle değildir. Tanrı'nın gücünden korunabilecek bir kale yoktur. Tanrı'nın düşmanı olan büyük kalabalıklar, her ne kadar kendi aralarında birleşip, ortaklıklar kuruyorlarsa da, kolayca bölünüp parçalara ayrılabilirler. Bu birleşen insanlar, gelen kasırganın karşısında duran hafif ve küçük saman parçacıklarına, ya da yiyip bitiren ateşle karşılaşacak olan kuru saman kökü yığınına benzerler. Bizler, yerde sürünürken gördüğümüz solucanı kolayca ezebilir veya üstüne basabiliriz. Ucuna bir şey asılı ince bir ipi keserek veya yakarak kolayca koparabiliriz. Aynı şekilde Tanrı da eğer isterse, düşmanlarını kolayca cehenneme gönderebilir. Bizler kimiz ki, O'nun karşısında durmaya cesaret edebilelim? Kimin azarlamasıyla dünya titreyebilir? Kimin karşısında silahlar yere bırakılır?

2. Bu insanlar, cehenneme atılmayı *hak ediyorlar*. İlahi adalet, hiçbir zaman yarım kalmaz ve bu insanlar, Tanrı'nın onları yok etmek için her an kullanabileceği güce karşı koyamazlar. Tersine, adalet onlara yüksek sesle ve sonsuz ceza ile sesleniyor. İlahi adalet, Sodom'un ürünü gibi meyve veren ağaç hakkında, "...Onu kes. Toprağın besinini neden boş yere tüketsin?" (Luka 13:7) diyor. İlahi adaletin kılıcı, bu insanların kafalarının üstünden savruluyor. Bu kılıcı kınına koymak, Tanrı'nın salt isteği ve merhametine bağlıdır.

3. Bu insanlar, şimdiden cehenneme *mahkum edilme* yargısı altındalar. Sadece oraya atılmayı hak etmekle kalmıyorlar, Tanrı'nın Kendisi ile insan soyu arasında olan sonsuz ve değişmez olan doğruluk yasasının, yani Tanrı'nın Yasasının yargısı da onlara karşı çıkıyor ve karşılarında dikiliyor. Bu yüzden cehennemle cezalandırılacaklar. "...iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır." (Yuh. 3:18) Böylece, yaşamı değişmemiş herkes haklı olarak cehenneme aittir. Orası bu kişilerin ve onlara aittir. "Sizler aşağıdansınız..." (Yuh. 8:23) Orası sınırları olan bir yerdir. Orası, adaletin, Tanrı Sözü'nün ve Tanrı'nın değişmez Yasasının yargısının bu insanlara uygulandığı yerdir.

4. Bu insanlar, cehennemin eziyetlerinde açığa vurulan, Tanrı'nın öfke ve hiddetinin hedefleridirler. Şu an cehenneme atılmamalarının nedeni, gücü altında buldukları Tanrı'nın onlara öfke duyması değildir; Tanrı, şu anda cehennemde acı çeken ve O'nun öfkesinin gazabıyla karşı karşıya olan sefil canlılara öfkeleniyor. Tanrı, şu anda yeryüzünde bulunan insanların büyük bir çoğunluğuna öfke duyuyor. Şüphesiz, bu gibi insanlar şimdilik rahat durumda olabilir ancak bu kişiler öldükten sonra, şu anda cehennem alevleriyle olan insanlarla birlikte olacaklar.

Cehenneme gitmemiş olmalarının nedeni, Tanrı'nın onların kötülüklerini hatırlamadığından ve bunlara kırılmadığından değil, elini savurup onları kesmek istemediğindedir. Tanrı, bu insanlardan biriyle bile birlikte değildir ama, onlar birlikte düşünüyor. Tanrı'nın hiddeti onlara karşı alevleniyor, üzerlerine gelecek olan bela uyumuyor; çukur hazır, ateş hazırlandı,

fırın sıcak, onları kabul etmeye hazır; alevler hiddetleniyor ve kızarıyor. Parlayan kılıç, bilenmiş ve onlara çevrilmiş durumda. Çukur onların altında ağzını açmış bekliyor.

5. *Şeytan* da, Tanrı'nın izin verdiği zamanda, üzerlerine düşmeyi ve tek başına onları yakalamayı bekliyor. Bu insanların hepsi Tanrı'ya aittir. Canları Tanrı'nın elinde ve O'nun egemenliğindedir. Kutsal Kitap onları Tanrı'nın malları olarak sunuyor. (Luka 11:12) Kötü güçler onları sürekli izliyor. Kötü güçler onları sağ elinde tutmalarına rağmen, avını görmüş, elde etmeye çalışan fakat şimdilik engellenmiş, aç aslanlar gibi onları bekliyor. Eğer Tanrı onların üzerinden elini çekse, anında kendi zavallı canlarına doğru uçarlar. Eski yılan onlara karşı ağzını açıyor; cehennem de onları elde edebilmek için ağzını genişçe açıyor, ve eğer Tanrı izin verseydi, üstünkörü bir şekilde yutulup kaybolurlardı.

6. Kötü ilkeler tarafından yönetilen günahkar canlar, Tanrı engellemeseydi şu an cehennem ateşinde tutuşturuluyor ve yakılıyor olurlardı. Dünyaya ait insanların doğasında cehennemin belalarına karşı bir temel vardır. Cehennem ateşinin tohumu olan o çürümüş ilkeler, bu insanları yöneten ve sömüren güçte yer alır. Bu ilkeler, o insanların doğasında güçlü bir şekilde işliyor ve vahşeti arttıran bir durumda bulunuyor. Bu insanlar, eğer Tanrı engellemiyor olsaydı, çok geçmeden dağılır, aynı çürüme ve düşmanlığın lanetli canların yüreklerinde yaptığı gibi davranışlarla karşılaştıktan sonra ateşe atılır ve aynı belaları kendilerine doğururlardı. Kutsal Kitap'ta kötülerin canları sorunlu denize benzetiliyor. (Yeşaya 57:20) Bugün, Tanrı büyük gücüyle onların büyük kötülüklerini engelliyor, aynı sorunlu denizin kudurmuş dalgalarına seslendiği gibi "Sizler şimdiye kadar gelebildiniz ama, daha da ileriye gidemeyeceksiniz" diye sesleniyor. Ancak, Tanrı, bu engelleyici gücünden vazgeçseydi, O'nun bu gücü hepsini kısa zamanda yok ederdi. Günah, insan canının yoksulluğu ve bozgunluğudur; kendi doğasında yıkıcıdır; ve Tanrı günahı engellemeyip yalnız bıraksa, insanın canını, tamamen perişan yapmak için, başka bir şeye gerek kalmazdı. Bir insanın yüreğinin çürümüşlüğü, öfkenin içinde ölçsüz ve sınırsızdır. Günahkar adam burada yaşadığı sürece, Tanrı gazap ateşini engelliyor gibi görünüyor. Oysa kaybetmesine izin verilseydi, doğası yüzünden ateşe gönderilirdi. Eğer günah engellenmeseydi, yürek artık bir günah batağı olduğundan, kısa zamanda ateşli bir fırına ya da ateş ve kükürt ocağına atılırdı.

7. Günahkar adamın hala daha gözle görünür bir biçimde ölümle tanışmaması, onun için bir güvence değildir. Doğaya ait olan adamın şu anda dünyada nereye gideceğini bile bilmeden rastlantı ile yaşaması ve her konuda herhangi bir tehlikeyle karşılaşmadan sağlıklı bir biçimde ilerlemesi onun için bir güvence değildir. Çağlar boyunca sürekli yaşanan çeşitli deneyimler, bir insanın sonsuzluğa çok yakın olmamasının ve bir sonraki adımının da başka bir dünya olmadığını bir kanıtı olamayacağını göstermiştir. Bir kişinin daha önce görülmemiş ve düşünülmemiş biçimde aniden dünyadan ayrılması sayısızdır ve o kişi tasarlamadan gerçekleşir. Yüreği değişmemiş adam, üzeri sağlam olmayan bir şekilde örtülmüş cehennem çukurunun üzerinde yürür ve bu örtünün üzerinde görülmeyen sayısız zayıf yer vardır ve bunlar adamın ağırlığını taşıyamaz. Ölüm meleğinin okları gündüz vakti görünmez, en keskin gözler bile bu okları kestiremez. Tanrı'nın günahkar adamı bu dünyadan alıp cehenneme gönderecek o kadar çok, değişik ve bilinmez yöntemleri vardır ki, hiçbir şey bunları görünür yapamaz, herhangi bir zamanda günahkar adamı yok etmesi için Tanrı'nın doğaüstü bir halde olması veya kendi İlahi Takdir'inin sıradanlığı dışına çıkması gerekir. Günahkarların bu dünyadan ayrılmalarının gerçekleşmesi Tanrı'nın elindedir, evrensel ve kesin olarak O'nun gücü ve kararına bağlıdır. Günahkarların herhangi bir zamanda cehenneme gidecek olmaları gerçeklerin yerinde veya hiç kullanılmamasından dolayı Tanrı'nın salt isteğine bağlı değildir.

8. Dünyaya ait insanlar, kendilerinin veya başkalarının yaşamlarını sürdürmeyi umursar ve düşünürler; yaşamlarını bir an bile güvence altına almak istemezler. Üstelik, ilahi adalet ve evrensel deneyimler de tanıklığa dayanır. İnsanların bilgeliklerinin onları ölümden korumayacağı açıktır. Eğer tam tersi olsaydı, bilge, politik ve diğer insanların arasında meydana gelen beklenmedik ve erken gelen ölümler arasındaki farklılıkları görebilirdik. Peki ama gerçekte bu nasıl oluyor? Vaiz 2:16 şöyle diyor: “Çünkü akılsız gibi, bilge de uzun süre anılmaz, gelecekte ikisi de unutulur. Nitekim bilge de akılsız gibi ölür.”

9. Günahkar insanların çektiği acılar ve cehennemden kurtulmak için kurduğu düzenler, Mesih’i reddetmeye devam ettikleri sürece, onları cehennemden kurtarmayı orada kalmalarına neden olacaktır. Cehennem sözünü duyan dünyasal insanların hemen hemen hepsi, oradan kurtulacağını düşünerek kendisiyle gurur duyar; kendi güvencesi için kendisine güvenir; yaptıklarına, yapıyor olduklarına ve yapmayı tasarladıklarına bakıp kendisiyle övünür. Herkes, kafasındaki sorunları ortaya serer ve gelecekte olan lanetten nasıl kaçabileceğini düşünür; kendisi için kurduğu düzenin iyi olduğunu ve aldığı tedbirlerin başarılı olacağını düşünerek kendisiyle övünür. Gerçekten de bu insanlar, kurtulanların olduğunu, ancak sayılarının az olduğunu ve bugüne kadar ölenlerin çoğunun cehenneme gittiğini duyuyor olmalarına rağmen, her biri kendi sorunlarını başkalarından daha iyi düzelterip, kurtulabileceklerini düşünüyorlar. Böyle birisi, elemeler diyarına gelmeyi tasarlamaz; kendi kendine, istediği sonucu elde edebileceği önlemler aldığını ve hüsrana uğramamak için sorunlarını gözden geçirdiğini söyler.

Ancak insanlığın aptal çocukları, kendi aldıkları tedbirlerle, kendi hikmet ve güçlerine güvenmekle kötü şekilde kendilerini aldatıyorlar. Bir gölgeden başka bir şeye güveniyor değiller. Bugüne kadar aynı lütfun altında yaşamış ancak şu an ölü olan ve hayatta olanlardan daha kalabalık bir çoğunluk, şüphesiz cehenneme gitti. Çünkü bu insanlar şu an hayatta olanlar kadar hikmetli değillerdi. Bunun sebebi, ölü olan bu insanların kendi kurtuluşlarını emniyet altına almak için sorunlarını yeteri kadar gözden geçirmedikleri değildir. Eğer her biriyle teker teker konuşabilseydik ve dünyada yaşarlarken cehennem hakkında konuşulduğunda kendilerinin oraya gidebileceklerini düşünüp düşünmediklerini sorabilseydik, şüphesiz şuna benzer yanıtları alırdık: “Hayır, buraya gelmeyi hiç tasarlamamıştım. Sorunlarımı kafamda başka türlü yorumlamışım. Kendim için iyi bir düzen kurduğumu düşünüyordum. İstedğim sonucu elde edebileceğime inandığım önlemleri almayı tasarladım ancak beklemediğim şeyler gerçekleşti. O zamanlar böyle bir sonucu ve bu şekilde olacağını beklemiyordum. Bir hırsız gibi geldi, ölüm benden daha kurnazca davrandı. Tanrı’nın öfkesi bana karşı oldukça hızlıydı. Benim kahrolası aptallığım! O zamanlar, gelecekte ne yapacağım ile ilgili kurduğum boş hayallerimle memnun olup kendimle övünüyordum. Huzur ve emniyet derken aniden üzerime yıkım geldi.”

10. Tanrı, dünyaya ait bir adamı cehennemden alıkoyacağına dair herhangi bir söz vererek Kendisini bir *yükümlülük* altına sokmamıştır. Tanrı, kesinlikle ne sonsuz yaşam vereceğine dair ne de sonsuz ölümden kurtaracağına dair söz vermemiştir. Ancak yaptığı lütfun anlaşılmasına göre verdiği sözler Mesih’te, yani sözleri evet ve amin olanda açıklanmıştır. Fakat, bu lütfun anlaşılmasının çocukları olmayanlar, bu antlaşmaya vaat edilenlerin hiçbirine inanmayanlar ve antlaşmanın Aracısı’na ilgisiz kalanlar kesinlikle lütfun anlaşılmasıyla vaat edilenleri merak etmiyorlar.

Böylece, her ne kadar bazıları, dünyaya ait olanların gerçekten arayışa geçmesi ve kapıyı çalması için, vaatler üzerine hayaller kurup, bunları yapar gibi görünmüşlerse de, dünyaya ait

olan ister inancı uğruna acı çeksin, isterse dua etsin, Mesih'e inanmadığı sürece, Tanrı'nın bu kişiyi sonsuz yıkımdan uzak tutmak zorunda olmadığı açık ve ortadadır.

Bu yüzden dünyaya ait olanlar, cehennem çukuru üzerinde Tanrı'nın avucunda duruyorlar. Böyle insanlar alevli çukuru hak ediyorlar ve çoktan buna mahkum edilmişlerdir. Tanrı da, Kendi öfkesinin cehennemdeki uygulamasından acı çekecek olanlara karşı kızgınlığını korkunç biçimde harekete geçirmiştir. Bu insanların bu öfkeyi yatıştırmak ya da azaltmak için hiçbir şeyleri yoktur. Tanrı bile onları ellerinden tutup ayağa kaldırmak için bir vaatte bulunmamıştır. Şeytan onları bekliyor, cehennem ağzını onlar için açmış durumda, alevler toplanmış onlar için saçaklanıyor ve kıvançla onları tutmak için uzanıp onları yutacak. Yüreklerrindeki taşmak üzere olan ateş, patlamak için mücadele ediyor ve hiçbir Aracı'ya merak duymuyorlar. Kısacası, bu insanların sığınacak ve tutunacak yerleri yoktur. Onları koruyan şeyler, kendi salt keyfi istekleri ve bir antlaşma ve mecburiyete dayanmadan Tanrı'nın öfkesinin gösterdiği sabırdır.

UYGULAMA

Üzerinde durduğum bu korkunç konu belki de yukarıda bahsettiğimiz topluluğun içindeki kapalı olmayan kişilerin gözlerinin açılmasına yardımcı olabilir. Bu duyduklarınız, aranızda Mesih'e ait olmayan herkesi içeriyor. Yanan kükürt gölü olan bu acı dünya, ayaklarınızın altında uzanarak etrafınızı sarıyor. Tanrı'nın öfkesinin parlayan alevlerinden oluşan dehşet korkunç bir çukur var. Cehennem kocaman açık bir ağız var ve ne ayakta durabilen ne de tutunacak bir yeri olmayan sizler, cehennem ile aranızda sadece soluduğunuz hava var. Sizi tutan tek şey Tanrı'nın gücü ve salt isteğidir.

Bunlar size mantıksız gelebilir, kendinizi cehennemden uzak tuttuğunuzu düşünebilirsiniz. Ancak bu işin içinde Tanrı'nın eli olduğunu görmüyor, bedeninizin durumunun iyi olduğuna, kendi yaşamınıza verdiğiniz öneme ve kendinizi korumak için kullandığınız ifadelere bakıyorsunuz. Ama gerçekte, bu şeyler bir hiçtir. Eğer Tanrı sizi düşmekten koruyan kayışı tutmazsa, dayandığınız bu şeyler sizi, ince bir hava tabakasının bir kişiyi havada tutabilmesinden daha fazla tutamaz.

Sizin kötülüğünüz sizi kurşun gibi ağırlaştırıyor ve büyük bir ağırlık ve basınçla sizi aşağıya yani cehenneme doğru eğiyor. Eğer Tanrı gitmenize izin verse, anında batar ve tez biçimde dipsiz uçuruma batırılıp alçaltılırsınız. Ve artık sizin sağlıklı yapınız, kendinize gösterdiğiniz özen ve tedbirler, kurduğunuz düzen ve doğruluğunuz, sizi ayağa kaldırmada ve cehennemden çıkarmada, bir örümcek ağının yuvarlanan kayayı durdurabilmesinden daha az etkili olur. Tanrı'nın egemen olan takdiri olmasaydı, dünya size bir an bile katlanmazdı. Çünkü dünyaya bir yüksünüz, yaratılış sizin için inliyor, yaratılanlar kendi istekleri olmadan sizin çürümüşlüğünüzün bağlanmasına konu oluyor. Güneş kendi isteğiyle günaha ve şeytana hizmet ederseniz diye ışığı vermiyor. Dünya, istekli bir şekilde, siz şehvetlerinizi tatmin edesiniz diye size boyun eğmiyor ve dünya, sizin kötülüğünüzü sergileyebileceğiniz bir sahne değil. Soluduğunuz hava da, siz Tanrı'nın düşmanlarına hizmet ederken yaşamınızı sürdüren hayati organlarınıza gerekli olan havayı isteksizce sağlıyor. Tanrı'nın yarattıkları iyidir ve onlarla Tanrı'ya hizmet etmesi için insana bahşedilmiştir. Başka bir amaca kulluk etmeye istekli değildirler ve doğalarına doğrudan ters olan amaçlar tarafından kötüye kullanıldıklarında inler ve ölürlür. Ve eğer bunu isteyen hakim eli olmasaydı, dünya sizi

kusardı. Tanrı'nın öfkesi olan kara bulutlar, korkunç kasırgayla dolu ve büyük fırtınalarla birlikte tam olarak kafanızın üstünde duruyor. Eğer Tanrı'nın engelleyici eli olmasa, hemen harekete geçecekler. Tanrı'nın egemen olan takdiri, bu sert rüzgarı şimdilik bekletiyor. Yoksa bu sert rüzgar, öfke ile gelir, yıkımınızı kasırga gibi getirir ve sizi, yazın harman yerinde bulunan saman tozları gibi yapardı.

Tanrı'nın öfkesi geçici süre bir bentle tutulmuş büyük su kütesine benzer. Bir çıkış bulana kadar artar ve yükselir. Akıntı ne kadar uzun bekletildiyse, akmasına izin verildiğinde aynı hızla ve şiddetle akmaya başlar. Sizin kötü işlerinize olan yargının şimdiye kadar yerine getirilmediği doğrudur. Tanrı'nın öcü olan tufanlar tutuluyor. Ancak işlediğiniz suçlar bu arada hiç durmadan artıyor ve her gün daha da fazla öfke biriktiriyorsunuz. Sular devamlı çoğalıyor ve gücü daha da çok artıyor. Tanrı'nın salt isteğinden başka hiçbir şey bu suları durduramaz, durdurmayı istemez, aksine daha da sert ittirip abartır. Eğer Tanrı bu tufanın kapısından sadece elini çekseydi, kapı hemen süratle açılır ve Tanrı'nın kızgın ve şiddetli atılgan tufanları akla hayale sığmayacak bir kızgınlıkla dışarı atılır ve tüm gücüyle üzerinize gelirdi. Bu durumda, gücünüz cehennemdeki en sağlam ve en güçlü olan kötünden on bin kat daha fazla olsa dahi bu tufana dayanamaz ve karşı koyamazdınız.

Tanrı'nın öfkesinin yayı gerilmiş durumda ve ok da yayın üzerinde hazır duruyor. Adalet, sizin yüreğinize doğru okunu germiş durumda ve yayı zorluyor. Okun sizin kanınızdan içmesini engelleyen, hiçbir zorluk ve vaat altında olmayan Tanrı ve öfkesinden başka bir şey değildir. Canlarınıza güç veren Tanrı'nın Ruh'u tarafından yüreği büyük bir şekilde değişime uğramamış sizler; yeniden doğmamış, yeni yaratık olmamış ve günahın ölümünden dirilmemiş olan sizler, hep beraber ışığı ve yaşamı tatmadan yenilenmeniz öfkeli Tanrı'nın elindedir. Her ne kadar, ister yaşantınızda bir çok konuda yenilikler yapmış olun, ister inancınıza bağlılık göstermiş olun, bu bitmeyen yıkımın sizi yutmasını engelleyen Tanrı'nın salt isteğinden başka bir şey değildir. Duyduğunuz bu gerçeğe şüpheli olsanız bile çok geçmeden ona inanacaksınız. Sizin yaşadıklarınızı yaşamış olanlara da aynı şeyler oldu, bir çoğunun üstüne ani bir yıkım geldi. Yıkımlarının hiçbirini beklemezlerken, esenlik ve emniyet diye söylenirlerken, bahsettikleri esenlik ve emniyete dayandıkları şeylerin boş hava ve gölgeden başka bir şey olmadığını gördüler.

Sizi cehennem çukurunun üzerinde tutan Tanrı, sanki elinde örümcek veya iğrenç bir böcek varmış gibi sizden iğreniyor ve sizi izliyor. Size olan öfkesi, alev alev yanıyor. Sizi değersiz ve ateşe atılmayı hak edenler olarak görüyor. O'nun gözleri saftır ancak sizi görmeye tahammül ediyor. Sizler O'nun gözünde, en iğrenç zehirli yılandan on bin kat daha mide bulandırıcısınız. Asi bir inatçının efendisine yaptığından daha fazla saldırıyı siz Tanrı'ya yaptınız. Buna rağmen sizi ateşe düşmemeniz için tutan O'nun elinden başka bir şey değildir. Dün akşam cehenneme gönderilmemiş olmanızı, gözlerinizi kapatarak uykuya dalıp ve bu sabah gözlerinizi tekrar bu dünyada açmış olmanızı hiçbir sebebe bağlamayın. Sabah uyanana kadar neden cehenneme atılmamış olmanıza, Tanrı'nın elinin sizi tuttuğundan başka bir sebep gösterilemez. Tanrı'nın evinde oturup da günahkar huyunuzla görkemli tapınmaya devam ederek Tanrı'nın saf ve temiz gözlerini sinirlendirmenize rağmen, hala daha cehenneme gitmemenizin başka bir nedeni yoktur. Evet, birçok kez cehenneme atılmamanızın başka hiçbir açıklaması yoktur.

Sen günahkar! İçinde bulunduğun korkunç tehlikeyi düşün: Sen ve senin gideceğin gibi, cehenneme gitmiş olanlara karşı öfkelenmiş ve kızgın olan Tanrı'nın elinde olduğunu ve tam altında büyük bir öfke kazanı, geniş ve dipsiz, öfke aleviyle dolu bir çukur durduğunu düşün. İnce bir ipin ucuna asılı duruyorsun. İlahi öfkenin alevleri parlıyor ve tuttuğun ipi yavaş

yavaş yakmaya hazır. Sen ise herhangi bir Aracıya, kendini kurtarabileceğin bir şeye, öfke alevlerinden seni uzak tutacak bir şeye, kendine ait hiçbir şeye, bugüne kadar yaptıklarının hiçbirine, yapabileceklerinin hiçbirine ve Tanrı'nın senin canına kıymamasına merak duymuyorsun. Bu noktada bir düşün.

1. Bu öfke *kime ait*? Sonsuz Tanrı'ya. Eğer bu öfke sadece bir insana ait olsaydı, bu insanda en güçlü bir prens olsaydı, bu öfke dikkate alınmayacak kadar küçük olurdu. Kralların öfkesi çok korkutucudur, özellikle de sömürgelerinin ve de kullarının yaşamlarının denetiminin tamamen kendilerinde olan mutlak monarşilerde. Bu öfkenin önlenmesi de kendilerinin salt isteğine bağlıdır. Süleyman'ın Özdeyişleri 20.2 “Kralın öfkesi genç aslanın kükreyişine benzer, Onu kızdıran canından olur.” Efendisini çok fazla kızdıran bir köle, bir insanın icat edebileceği veya insan gücünün yapabileceği en uç işkencenin acısını çekmeye maruz kalır. Dünyanın en büyük, görkemli ve güçlü hükümdarları, en büyük dehşetlerini giyinseler bile yeryüzünün ve gökyüzünün Her Şeye Gücü Yeten, büyük Yaratıcısı ve Kralı ile kıyaslandıklarında, zayıf, alçak ve pısrık bir toz kalırlar. Ve hükümdarlar çok kızdıklarında, hiddetlerini azami derecede kullansalar dahi hiçbir şey yapamazlar. Dünyanın tüm kralları, Tanrı'nın önünde, birer çekirge gibidirler. Hiçbir şeylerdir ve hiçten daha az değerlidirler. Sevdiği ve nefretleri de beş para etmez. Kralların Kralı'nın büyük öfkesi ise, görkemini onların görkeminden daha büyük olduğu gibi daha korkunçtur. Luka. 12:4-5 “Siz dostlarıma söylüyorum, bedeni öldüren, ama ondan sonra başka bir şey yapamayanlardan korkmayın. Kimden korkmanız gerektiğini size açıklayayım: kişiyi öldürdükten sonra cehenneme atma yetkisine sahip olan Tanrı'dan korkun. Evet, size söylüyorum, O'ndan korkun.”

2. Karşı karşıya geldiğiniz O'nun öfkesinin *gazabıdır*. Aynı Yeşaya 59:18'de olduğu gibi Kutsal Kitap'ta sık sık Tanrı'nın hiddetini okuyoruz. “Herkes yaptıklarının karşılığını verecek. Düşmanlarına öfkeyle, Hasımlarına ve kıyı halklarına cezayla karşılık verecek.” Ve Yeşaya 66:15'te, “Bakın, RAB ateşle geliyor, Savaş arabaları kasırğa gibi. Şiddetli öfkesini, Azarını alev alev dökmek üzere.” Ve birçok yerde aynı Esinleme 19:15'te okuduğumuz gibi “O'nun ağzından ulusları vuracak keskin bir kılıç uzanıyor. Kendisi onları demir çomakla güdecek. Gücü her şeye yeten Tanrı'nın ateşli gazabının şarabını üreten cendereyi kendisi sıkacak”. Kelimeler korkunçtan da öte. Eğer sadece “Tanrı'nın öfkesi” denseseydi, kelimeler çok korkunç bir şeyden bahsediyor olurlardı. Ancak “Tanrı'nın ateşli gazabının” diyor. Tanrı'nın hiddeti! Yehova'nın gazabı! Amanın, bu ne kadar korkunç! Bu açıklamaları kendisine yakıştığını kim ağzıyla ikrar edebilir?. Bu, “*Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın ateşli gazabıdır*.” Sanki, Tanrı'nın ateşli gazabının harekete geçmesi gereken yerde, O'nun her şeye yeten gücünün açıkça gösterilmesi gerekiyormuş gibi duruyor. Sanki insanların, öfkelerinin gazabı için güçlerini kullandıkları gibi, Her Şeye Gücü Yeten'in de kızması gerekiyormuş gibi görünüyor. Of! Ardından, ne ile sonuçlanacak? Acı çekmesi gereken solucanlara ne olacak? Kimin eli güçlü? Kimin yüreği dayanabilir? Korkunç, ifade edilemez, anlaşılmasız bir sefalet derinliğine, tüm bunlara hedef olacak nasıl zavallı bir yaratık batırılmalı?

Bir düşün, bugün buradasın ve hala tövbe etmemiş bir durumdasın. Tanrı öfkesinin gazabını yerine getirecektir ve merhamet etmeden öfkesini boşaltacağını belirtiyor. Tanrı, senin durumunun tanımlanamayan sefilliğine baktığında, çekeceğin işkencenin gücü ile çok orantısız olduğunu ve zavallı canının nasıl ezildiğini ve sonsuz ıstırapın içine gömüldüğünü görüyor. Sana karşı hiç de merhametli olmayacak, öfkesini boşaltmakta sabretmeyecek ve elini azıcık dahi olsa hafifletmeyecek. Hiçbir yumuşama veya insaf olmayacak. Tanrı sert rüzgarını durdurmaz ve seni dikkate almayacak. Çok fazla acı çekip çekmediğine aldırış etmeyecek. *Sıkı olan adaletin gerekli gördüğü kadar acıdan fazlasını çekmeyeceksin.* Hiçbir

şey esirgenmeyecek, çünkü bu kaldıramayacağın kadar zor. Hezekiel 8:18. “Bundan ötürü onlara öfkeyle davranacak, acımayacağım, onları esirgemeyeceğim. Yüksek sesle beni çağırırsalar bile onları dinlemeyeceğim.” Tanrı, şu anda sana merhamet göstermeye hazır. Bugün merhamet günüdür. Şu an biraz cesaretle merhamet bulmak için yalvarabilirsin. Ama merhamet günü geçtikten sonra, senin o en acıklı, kederli haykırış ve yakarışların boş olacak. Tamamen kaybolmuş olacaksın ve Tanrı tarafından aldırış edilmeyeceksin ve O'nun önünden uzaklaştırılacaksın. Tanrı seni başka bir şeye gerek duymadan sadece acı bir sefaletin içine koyacak. Senin yıkımına yaraşır bir öfke taşının içinde, sonu gelmeyen bir devamlılıkla bulunacaksın. Bu taşın öfke ile dolu olmaktan başka bir özelliği yok. Sen bu durumda Tanrı'ya, yakardığında O sana acıyamayacak kadar uzak olacak ve dediği gibi bu duruma “sevineceğim ve alay edeceğim”. Süleyman'ın Özdeyişleri 1:25-26.

Yeşaya 63:3'te yazılı olan Tanrı'nın şu sözleri ne kadar heybetli. “Çukurda üzümü tek başıma çiğnedim, Yanımda halklardan kimse yoktu. Öfkeyle çiğnedim onları, Gazapla ayaklarımın altına aldım. Kanları giysilerime sıçradı, bütün elbisemi kirletti.” Küçümseme, nefret ve öfkenin gazabı. Açıkça vurgulanan bu üç kavramı içeren bu sözleri anlamak belki de imkansız. Size acıması için Tanrı'ya yakardığımızda, Tanrı bu acımlı durumunuza karşı acımdan ve de azıcık da olsa sizi dikkate almaktan veya size hoşgörü göstermekten uzak olacaktır. Bunun yerine sizi sadece ayaklarının altında ezecek. Ve Her Şeye Gücü Yeten, O'nun ezen ayaklarına karşı dayanamayacağımızı bildiği halde, buna aldırış etmeyecek ve sizi ayaklarının altında hiçbir merhamet göstermeden ezmeye devam edecektir. Tanrı sizden nefret etmekle kalmayacak, son derece sizi aşağılayarak size sahip olacak. Sizin için sokak çamurları gibi O'nun ayağı altında ezilmekten başka bir yer olmayacak.

Sizin karşılaşacağınız ıstırap, Tanrı'nın bu sona vereceği cezadır, Yehova'nın öfkesini göstermesidir. Tanrı, meleklerine ve insanlara göstereceği harika sevgisi ve korkunç öfkesi O'nun yüreğinde saklıdır. Bazen dünyadaki krallar, kendilerine karşı ayaklanan insanlara kralların öfkelerinin ne kadar korkunç olduğunu göstermenin yolunun çok uç cezalar vermek olduğunu düşünmüşlerdir. Güçlü ve kibirli olan Kildani (Babil) kralı olan Nebukadnessar, Şadrak, Meşak ve Abed-Nego'ya kızdığında, öfkesini göstermek için, bu kişilerin atılacağı alevli fırının normalden yedi kat daha fazla ısıtılmasını buyurdu. Şüphesiz bu derece, gazap için insan elinin yükselteceği en son derece idi. Ancak büyük Tanrı da, düşmanlarına çok acı çektirerek öfkesini göstermek ve müthiş görkemi ile fevkalade gücünü büyütme istiyor. Romalılar 9:22 “Eğer Tanrı, gazabını göstermek ve gücünü tanıtmak isterken, gazabına hedef olup mahvolmaya hazırlananlara büyük sabırla katlandıysa, ne diyelim?” Bunu, yani Yehova'nın durdurulmaz korkunç öfkesini ve gazabının hiddetini göstermesini, O'nun tasarısı ve kararı olarak görmeliyiz ve O bunları gerçekleştirecektir. Büyük ve öfkeli Tanrı yerinden kalkıp da korkunç öcünü almaya başladığı ve sefil olanlar Tanrı'nın öfkesinin sınırsız gücü ve ağırlığı altında gerçekten acı çektiği zaman Tanrı, bu yaşananlar aracılığıyla Kendisinin müthiş görkeme ve fevkalade güce sahip olduğunu görmeleri için tüm evrene seslenecektir.

Yeşaya 33:12-14 “Halklar yanıp kül olacak, Kesilip yakılan dikenli çalı gibi olacak. "Ey uzaktakiler, ne yaptığımı işitin, Ey yakındakiler, gücümü anlayın. Siyon'daki günahkârlar dehşet içinde, Tanrısızları titreme aldı. 'Her şeyi yiyip bitiren ateşin yanında Hangimiz oturabilir? Sonsuza dek sönmeyecek alevin yanında Hangimiz yaşayabilir?' diye soruyorlar.”

Bunlar, yüreği hala değişmemiş olan sizler için de geçerlidir. Böyle kalmaya devam ederseniz, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın sınırsız gücü, görkemi ve korkunçluğu, çekeceğiniz acıların gücünü size karşı çoğaltacaktır. Sizler Kuzu'nun ve Kutsal Meleklerinin önünde acı çekeceksiniz ve siz bu halde acı çekerken cennette ikamet eden o muhteşem

insanlar dışarıya çıkacaklar ve o dehşet verici manzaraya bakıp Her Şeye Yeten'in öfkesi ve gazabını görebilecekler. Görünce de yere kapanıp bu güce ve görkeme tapacaklar. Yeşaya 66:23-24 “ "Yeni Ay'dan Yeni Ay'a, Şabat Günü'nden Şabat Günü'ne bütün insanlar önüme gelip bana tapınacaklar" diyor RAB. "Dışarı çıktıklarında bana başkaldırmış olanların cesetlerini görecekler. Öylelerini kemiren kurt ölmez, yakan ateş sönmez. Bütün insanlar onlardan iğrenecek." ”

4. Bu *ebedi* bir öfkedir. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın öfkesini ve gazabından acı çekmek korkunçtur. Ancak siz tüm sonsuzluk boyunca acı çekmelisiniz. Bu müthiş korkunç ıstırabın sonu gelmeyecek. İleriye baktığınızda önünüzde sürekli uzanmaya devam eden ve düşüncelerinizi yutan ve canınızı şaşkırtan sonsuzluğu göreceksiniz. Kesinlikle hiçbir kurtuluş, son bulma, azalma ve rahatlama ümidiniz olmayacak. Bu güçlü ve merhamet bulunmayan öç ile çekişmek ve güreşmek için uzun yıllar, milyonlarca yıl eskitmeniz gerektiğini bileceksiniz. Bunları yaşadıkdan sonra, bu şekilde birçok yıl geride bıraktıktan sonra çektiğiniz acıların çekeceklerinizin yanında bir nokta gibi olduğunu göreceksiniz. Böylece cezanız gerçekten de sonsuza dek sürecek. Amanın, bu durumdaki bir canı kim tasvir edebilir! Söyleyebileceğiniz her şey o durumu anlatmaya zayıf kalır ve donuk bir açıklama olur. Bu açıklanamaz ve anlaşılmazdır. Çünkü “Tanrı'nın öfkesini kim bilebilir?”

Her gün ve saat, bu büyük öfkenin ve sonsuz ıstırabın içinde olanlar için bu ne korkunçtur! Ancak bu durum, ahlaklı, sıkı, ciddi, dindar veya tam tersi durumda olan fakat yeniden doğmamış insanların hepsi için geçerli olan kederli bir durumdur. Keşke bunu bir düşünseydiniz, ister yaşlı ister genç! Bu konuşmaları dinleyen ve bu insanların durumunda olanların var olduğunu ve sonsuz ıstırabı gerçekten çekecek olanları düşünmek için bir neden var. Bunların kim olduklarını, nerede oturduklarını veya ne düşüncede olduklarını bilmiyoruz. Belki şu an rahatlar, bu şeyleri duymaktan rahatsız olmuyorlar, kendilerini bu şeylere maruz kalacak kişiler olarak görmeyip kendilerine ümit veriyorlar veya kurtulacaklarına dair kendilerine söz veriyorlar. Bahsedilen bu insan topluluğundan sadece bir kişi ıstırap çekecek olsaydı bile bunu düşünmek korkunç olurdu! Ve eğer bu kişinin kim olduğunu biliyor olsaydık, bu kişiyi görmek bizi ürkütürdü! Topluluğun geri kalanları da bu kişi için ne kadar acınlı ve üzüntülü biçimde yakarırlardı! Ama ne yazık ki, birden fazla kişi bu konuşmayı cehennemde hatırlayacak. Şu anda hayatta olanlardan bazılarının kısa zamanda hatta bu yıl bitmeden cehenneme gitmeyecek olması şaşkırtıcı olur. Aynı zamanda, şu anda dünyada oturan, sağlıklı, sakin ve emniyetli olan kişilerin de yarın sabaha kalkmadan, cehenneme varmaları hiç de şaşkırtıcı olmamalı. Son ana kadar dünyasal yaşam sürdüren ve cehenneme uzun zamandır gidememiş olan sizler de kısa zamanda oraya gideceksiniz! Cehennem cezanız uyumuyor, kısa zamanda bu ceza gelecek ve muhtemelen bir çoğumuzun üzerine aniden gelecek. Neden hala cehennemde bulunmadığınızı bilmeye hakkınız var. Aynı durumu şüphesiz sizin gördüğünüz ve tanıdığınız kişiler de yaşadı. Belki de cehennemi sizden daha fazla hak etmişlerdi ve sizin şu an olduğu gibi onlar da eskiden yaşıyor görünüyorlardı. Onların durumları hep ümit besleyerek geçti. Şimdiyse çok ıstırap ve büyük ümitsizlik içinde ağlıyorlar. Ancak sizler yaşam diyarında ve Tanrı'nın evindesiniz, kurtuluş bulmak için fırsatınız var. Sizin şu anda zevk aldığınız gibi bir güne sahip olabilmek için, şu zavallı, cehennem cezasına çarptırılmış insanlar nelerini vermezlerdi!

Bu gün hala, olağan üstü bir fırsata sahipsiniz. Bugün Mesih, merhamet kapısını açmış durumda ve yüksek sesle zavallı günahkarlara feryat edip sesleniyor. Bugün birçoklarının sürü halinde O'na yöneldikleri ve Tanrı'nın Egemenliğine alındığı gündür. Her gün doğudan, batıdan, kuzeyden ve güneyden gelen ve sizin gibi sefil durumda bulunan birçok kişi mutluluğa erişiyor. Yürekleri, kendilerini seven ve kanıyla onları günahlarından arındıran

kişiyeye duydukları ümitle seviniyor. Böyle bir günü geride bırakmak ne kadar kötü olur! Hele bir de siz mahvolup giderken, başkalarının ziyafet çektiğini görmek! Siz kederli yüreğinizle yas tutup sıkıntılı ruhunuzla inlerken, onların yürekten sevinmesi ve şarkılar söylemesini görmek! Böyle bir durumda hiç rahat olabilir misiniz? Sizin canlarımız, Suffield kasabasında gün be gün Mesih'e akan diğer canlar gibi değerli değil mi?

Bu bahsettiğim günde yeniden doğmayı değil de, bu dünyada uzun yıllar yaşamayı düşünen birçok kişi yok mu? İsrail halkında da, yaşadıkları sürece gazap günü için gazap biriktirmekten başka bir şey yapmayan yabancılar yok muydu? Efendiler, özellikle sizin durumunuz çok tehlikede. Suçunuz ve yüreğinizin sertliği oldukça büyük. Sizin zamanınızdaki insanlardan öteki tarafa geçenlerden ve burada kalanlardan, şu anda Tanrı'nın verdiği fevkalade ve harikulade merhametinden alanları görmüyor musunuz? Kendinizi gözden geçirmeniz ve uykudan kalkmanız gerekirdi. Sınırsız olan Tanrı'nın öfkesi ve gazabına dayanamazsınız. Ve sen, genç bayan ve genç erkek, senin yaşındaki başka gençlerin genç olmanın getirdiği gösterişi bırakıp da Mesih'i izledikleri gibi sen de şu anda eğlenceyle geçirdiğin zamanı terk edecek misin? Sen de olağanüstü bir fırsata sahipsin. Ama bunu geri tepersen, çok yakında sen de, değerli gençlik günlerini günah işleyerek geçirmiş ve şu anda körlük ve katılık derecesinde olan kişilerle aynı durumda olacaksın. Ve yüreği değişmemiş olan siz çocuklar, cehennem dibine, gece gündüz size kızan Tanrı'nın korkunç öfkesine katlanacağın yere gittiğinizin farkında değil misiniz? Diğer çocukların yüreği değişirken ve de Kralların Kralı'nın mutlu ve kutsal çocukları olurken, siz şeytanın çocukları olmaya razı mısınız?

Mesih'e uzak olan ve cehennem çukurunun üzerinde asılı duran herkes, yaşlı olsun, orta yaşlı olsun, genç olsun, çocuk olsun, hepiniz Tanrı'nın sözü ve takdirinin yapmış olduğu çağrıya kulak verin. Tanrı'nın bu kabul edilir yılı, bazıları için büyük lütuf olacak bu günü, şüphesiz diğer insanlar için müthiş bir öğ günü olacak. Eğer insanlar canlarını aldırış etmezlerse, böyle bir günde yürekleri sertleşir ve suçları hızla artar. Ama yüreklerini sertleştirmekten ve de zihinlerini körleştirmekten vazgeçmiş kişiler için o gün, böyle büyük tehlikeler asla olmayacak. Tanrı, şu anda her yerdeki seçilmişlerini aceleyle bir araya getiriyor gibi. Muhtemelen, kurtarılmış olan çok sayıda yetişkin, kısa zamanda alınacak ve bu öğrencilerin zamanında Yahudilerin üzerine Kutsal Ruh'un dökülmesi gibi olacak. Seçim yapılacak ve geride kalanlar körleşecek. Ve eğer sen geride kalırsan, sonsuza dek lanet okuyacak, doğduğun güne ve Kutsal Ruh'un insanlar üzerine döküldüğü döneme lanet edecek ve bütün bunlar yaşanmadan önce cehenneme gitmiş olmayı isteyeceksin. Bugün, hiç şüphesiz, aynı Vaftizci Yahya'nın günlerinde olduğu gibi balta, olağanüstü bir şekilde bütün ağaçların köküne doğru uzatılmıştır. Ve iyi meyve vermeyen her ağaç baltalanacak ve ateşe atılacaktır.

Bu yüzden, Mesih'e uzak olan herkes, uyanın ve gelecek olan gazaptan kaçın. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın gazabı böylelerinin üzerinde asılı durduğu şüphe götürmez bir gerçektir. Herkes Sodom'dan kaçsın: "Kaç, canını kurtar, arkana bakma, Bu ovanın hiçbir yerinde durma. Dağa kaç, yoksa ölür gidereceksin." (Yaratılış 19:17)

Filename: Öfkeli Tanrı'nın Elindeki Günahkarlar (Jonathan Edwards).docx

Directory:

/Users/darlenenbocek/Documents/ProtestanReform/updated_To_U

PLOAD/DONE

Template: /Users/darlenenbocek/Library/Group

Containers/UBF8T346G9.Office/User

Content.localized/Templates.localized/Normal.dotm

Title:

Subject:

Author: Microsoft Office User

Keywords:

Comments:

Creation Date: 3/9/23 12:38:00 PM

Change Number: 2

Last Saved On: 4/7/23 4:55:00 PM

Last Saved By: Darlene Bocek

Total Editing Time: 3 Minutes

Last Printed On: 4/7/23 5:11:00 PM

As of Last Complete Printing

Number of Pages: 10

Number of Words: 4,917

Number of Characters: 32,238 (approx.)